

[Aage Frandsen]

dag nærmest virker modsat. Eleverne kan sige med en vis begrundelse, at når de har betalt for dem, må de da kunne få nogle flere papirer, og det var jo ikke meningen med det.

Der var nogle, der engang sagde noget, vi var nogle, der sagde noget andet, men at gentage det, man altid har sagt, er jo ikke nogen præstation, så hvis ministeren kunne finde ud af at mene noget andet, ville det være en overvindelse, og det synes jeg vi skulle kvittere for; så skulle vi andre nok lade være med at spørge: Hvad sagde vi?

Hvis ministeren indser, at den tossedede ordning snart burde væk, er det sidste gang, jeg siger, at det er en skændsel at bruge begreberne adfærdsregulering og brugerbetaling på den måde.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis man på nogle gymnasier skulle være enig med hr. Aage Frandsen, synes jeg, at man skulle afskaffe fotokopifgiften og finde noget andet at lade eleverne betale for – eller finde en besparelse. Jeg har ikke pengene, og hvis jeg havde dem, gav jeg dem ikke til gymnasierne.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det, der er problemet i øjeblikket, er, at det betragtes som en lov – men det er det jo ikke – at man har en afgift, som ligger inden for den ramme. Hvis man begynder med at flytte afgiften, vil man føle, at man begynder at ændre normen.

Jeg er helt enig med ministeren i, at man godt kunne flytte afgiften over på noget andet, men grunden til, at man ikke gør det, er nok, at man ville føle, at der fandt en forskelsbehandling sted.

Selv om ministeren sagde, at amternes gymnasiers økonomi er bedre end ministerens handelsskolers – det tror jeg i øvrigt amternes gymnasier er glade for – er deres økonomi ikke så fantastisk god, men den er klart bedre end handelsskolernes, og derfor tror jeg, at gymnasierne trods alt er glade for, at de i sin tid blev flyttet fra ministeren og ud til amterne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om de længe-revarende sundhedsuddannelser.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 3/11 92).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):**

SF har genfremsat et ret vidtgående forslag om de længerevarende sundhedsuddannelser. Vi behandlede det her i Tinget lige før sommeren. Dengang gav jeg udtryk for, at vi ikke kunne gå videre med behandlingen af dette forslag, før vi havde hørt, hvad Sundhedsuddannelsesrådet sagde.

Nu er der kommet en redegørelse fra Sundhedsuddannelsesrådet – eller rettere sagt, der er kommet noget, der kunne være en forberedelse til en debat og derefter måske en reform. For sådan er det jo; Sundhedsuddannelsesrådet er ikke kommet med nogle klare meldinger, og det er, fordi det er nogle kloge mennesker, der sidder i Sundhedsuddannelsesrådet, som ikke mener, at tingene kan løses så enkelt, som SF her foreslår.

Sundhedsuddannelsesrådet stiller en række meget væsentlige spørgsmål, kategoriserer problemerne. Hvad jeg især er glad for, er, at man lægger så kraftig vægt på, at vi skal spørge brugerne ude i marken, hvilke kvalifikationer der helt konkret er brug for i de forskellige funktioner, der skal varetages, og så forsøger